

Folketingets Skatteudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

IMS/ J.nr. 2008-7672

Dato: 5. november 2008

Under henvisning til Folketingets Skatteudvalgs brev af 10. oktober 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 3 (SAU Alm. del).

Spørgsmål nr. 3:

”Ministeren bedes oplyse om reglerne for kommunernes udskrivelse af dækningsafgift overfor private virksomheder, herunder om en kommune der opkræver dækningsafgift på 6 promille, kan friholde mindre virksomheder med eksempelvis under 1000 m2 bebygget erhvervsareal for dækningsafgift.”

Svar:

Adgangen til at opkræve dækningsafgift over for private virksomheder er reguleret af § 23 A, stk. 1, i ejendomsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 724 af 26. juni 2006.

Det fremgår af denne bestemmelse, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der som bidrag til de udgifter, som visse ejendomme medfører for kommunen, skal svares en dækningsafgift af forskellen mellem ejendomsværdien og grundværdien (forskelsværdien). Der er tale om ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed.

Dækningsafgiften fastsættes af kommunalbestyrelsen og kan højst udgøre 10 promille af forskelsværdien.

Hvis en kommune har besluttet at opkræve dækningsafgift, er der i loven ikke hjemmel til, at kommunen kan fritage enkelte ejendomme helt eller delvis for afgiften.

Dette ville også stride imod den forvaltningsretlige lighedsgroundsætning i særdeleshed og almindelige konkurrencemæssige regler i almindelighed.

Der er dog i ejendomsskatteloven visse generelle begrænsninger og undtagelser i opkrævningen af dækningsafgift, jf. § 23 A, stk. 1-3. Det fremgår bl.a. af disse bestemmelser, at der af ejendomme, der delvis anvendes til ovennævnte formål, kun svares dækningsafgift, når den del af forskelsværdien, der kan henføres til det dækningsafgiftspligtige formål, udgør mere end halvdelen af forskelsværdien for hele ejendommen. Hertil kommer, at dækningsafgiftspligtige ejendomme, der en del af året anvendes til et ikke-afgiftspligtigt formål, kun pålignes delvis dækningsafgift. Endelig kan der ikke opkræves dækningsafgift efter § 23 A af ejendomme, der er fritaget for grundskyld efter § 7 i ejendomsskatteloven.

Ejendomsskatteloven indeholder derimod ikke en bestemmelse, der giver kommunalbestyrelserne mulighed for helt eller delvist at friholde virksomheder for dækningsafgift med henvisning til virksomhedernes størrelse.

Karen Jespersen

/ Søren H. Thomsen